

Dansk, 1.-2. klasse
Omfang: 2-4 lektioner

Læseteater i klassen

I dette opgaveark finder du elevbogens tre små læselet-eventyr af Kenneth Bøgh Andersen omskrevet til læseteater: 'Fuglen og kongen', 'De syv brødre, der blev til træer' og 'Drengen, der råbte tiger'.

Læseteater er en god måde at få eleverne til at arbejde med læsning, oplæsning og udtale. Man øver sig i at læse en tekst dramatisk op for et publikum, fx resten af klassen eller forældrene. I kan også bruge teksterne til at sætte et rigtigt teaterstykke op med udklædning og kulisser.

Inspiration til læringsmål

- Eleverne ved, hvad et læseteater er, og at nogle genrer har en indbygget morale.

Inspiration til tegn på læring

- Eleverne kan lægge stemme og krop til roller i et læseteater samt reflektere og samtale om fortællinger med en morale.

Kompetencer og målpar

Kompetenceområder	Kompetencemål	Færdigheds- og vidensmål
Dansk efter 2. klasse		
Fortolkning	Eleven kan forholde sig til velkendte temaer gennem samtale om litteratur og andre æstetiske tekster	Vurdering 1: Eleven kan tale om teksters temaer / Eleven har viden om teksters typiske temaer
Kommunikation	Eleven kan kommunikere med opmærksomhed på sprog og relationer i nære hverdags-situationer	Krop og drama 1: Eleven kan improvisere med kropssprog og stemme / Eleven har viden om enkelt kropssprog
Kommunikation	Eleven kan kommunikere med opmærksomhed på sprog og relationer i nære hverdags-situationer	Krop og drama 2: Eleven kan deltage i rollelege og rollespil / Eleven har viden om dramatiske roller

---

Sådan gør I

1. De tre små læselet-historier fra elevbogen er traditionelle eventyr fra Bangladesh, som ofte er ret barske. Læs derfor først lige teksterne igennem og vurder, om de fungerer til din klasse.
2. Fordel rollerne til eleverne.
3. Print et oplæsningsark ud til hver af eleverne/rollerne.
4. Læs op for de andre i klassen - eller for forældrene.

Fuglen og kongen uden næse

Medvirkende:

- Fuglen
- Kongen
- Soldaten
- Fortæller 1
- Fortæller 2

Fortæller 1: En lille fugl stjal engang en mønt fra kongens kiste. Mønten lyste som en lille sol. Fuglen var glad. Nu følte den sig også som en konge. Den fløj rundt og sang:

Fuglen: Det, som kongen havde, har jeg nu i min rede.

Fortæller 2: Men kongen hørte det. Han blev vred. Meget vred.

Kongen: Soldat! Fang den fugl og sæt den i bur.

Fortæller 1: Fuglen havde held til at flygte. Men kongen fangede den snart igen. Denne gang kom han den ikke i et bur. Han slugte fuglen hel. Og han skyllede den ned med varm suppe.

Fortæller 2: Men fuglen var ikke død. Kongen kunne mærke den nede i sin mave. Mærke den flakse rundt. Mærke den lede efter en vej ud.

Fortæller 1: Så gispede han. Fuglen var på vej op gennem halsen. Kongen prøvede at synke den igen. Men det kunne han ikke.

Kongen: Vær klar med sværdet, soldat. Hvis den prøver at stikke af, så hug dens hoved af! Hører du! Hug dens ho...

Fortæller 2: Kongen slog en hånd for munden. Det var i sidste øjeblik. Ellers var fuglen fløjet ud. Den hakkede på kongens tænder. Men de var som tremmer i et fængsel. Til sidst gav fuglen op.

Fortæller 1: Kongen sukkede lettet. Men så blev hans øjne pludselig helt vilde.

Soldaten: D-Deres majestæt?

Fortæller 2: Kongen var blevet helt rød i hovedet. Og hans næse... Der skete noget med hans næse. Det var, som om den blev større. Men kun i den ene side. I det samme fløj fuglen ud af kongens højre næsebor.

Kongen: Dræb den! Dræb den!

Fortæller 1: Soldaten lod sværdet suse. Men fuglen var hurtig. Den undgik sværdet. Det gjorde kongens næse ikke.

Fortæller 2: Kongen stak i et hyl. Fuglen fløj op over slottet og sang:

Fuglen: Tata tonge, tata tonge. Se den dumme, sølle konge! Hør ham skrike sig flad og hæs, Fordi jeg stjal hans næse fra hans fjæs!

Fortæller 1: Og fuglen fløj bort og blev til en historie, som børn i dag kan læse.

Alle medvirkende i kor: Om fuglen og kongen uden næse.

De syv brødre, der blev til træer

Medvirkende:

- Kongen
- Den yngste dronning
- De seks ældste dronninger
- Syv drenge/blomster
- Fortæller 1
- Fortæller 2

Fortæller 1: En konge var gift med hele syv dronninger. Den yngste var blid og rar. Det var de andre dronninger ikke. Og det var den yngste, der først blev gravid.

Kongen: Jeg glæder mig til at blive far.

De seks ældste dronninger i kor: Vi glæder os slet ikke!

Fortæller 2: De seks dronninger så på den voksende mave med onde blikke. Og maven voksede virkelig. Der lå vist ikke kun ét barn derinde.

Fortæller 1: Da tiden til fødslen kom, tilbød de seks andre dronninger at hjælpe med. Og sikke en fødsel! Hele syv sunde drenge kom til verden. Den yngste dronning var glad:

Den yngste dronning: Jeg vil straks se mine børn.

Fortæller 2: Men de andre dronninger gemte de syv drenge væk. De puttede dem i syv krukker og kastede dem ud af vinduet. I stedet viste de tre mus og fire frøer frem.

De seks ældste dronninger i kor: Se, hvad du har født!

Fortæller 1: Den unge dronning stirrede med rædsel på dyrene. Så besvimeede hun.

Fortæller 2: Den ældste dronning sendte bud efter kongen. Og da han så, at den yngste dronning havde født syv dyr, sagde han rasende:

Kongen: En heks! Jeg har giftet mig med en heks! Smid hende ud af slottet.

Fortæller 1: Og det var kun starten på de mørke tider. En sort og tung sky lagde sig over slottet. Den blev liggende i flere år.

Fortæller 2: Fuglene holdt op med at synge. Planterne holdt op med at blomstre. Landet var som dødt.

Fortæller 1: Og dog. For der voksede noget i kongens have. Lige under vinduet. Lige dér, hvor de syv krukker engang blev kastet ud. Der voksede nu syv træer. Hver med én blomst på.

Fortæller 2: Da gartneren ville plukke de flotte blomster, trak de sig væk.

Drenge/blomster: Hvis kongen vil plukke os, så må han selv komme.

Fortæller 1: Kongen kom. Men de talende blomster trak sig endnu højere op.

Drenge/blomster: Lad dronningerne prøve.

Fortæller 2: De seks ældste dronninger kom. Men nu kravlede blomsterne helt op i toppen.

Drenge/blomster: Der mangler en dronning.

Fortæller 1: Der blev sendt bud efter den yngste dronning. Hun boede nu i en ussel hytte. Tynd og beskidt var hun blevet. Men da hun trådte ind i kongens have ...

Drenge/blomster: Mor!

Fortæller 2: Alle syv blomster faldt ned fra træerne. Ud af dem sprang syv sunde drenge. De faldt deres mor om halsen. Så fortalte de deres far, hvad der var sket. Hvad hans seks andre koner havde gjort.

Fortæller 1: Tårene stod i kongens øjne. Glade tårer. Og vrede tårer.

Fortæller 2: De andre dronninger rystede af skræk. De tiggede og bad om nåde.

De seks ældste dronninger i kor: Skån os. Skån os.

Fortæller 1: Men kongen lyttede ikke. De seks dronninger blev levende begravet på en bund af skarpe torne.

Fortæller 2: Kongen tog sin unge dronning tilbage. Nu havde han kun én, og det var godt. Den sorte sky lettede fra slottet. Fuglene sang igen.

Fortæller 1: Og livet begyndte atter at spire.

Drengen, der råbte tiger

Medvirkende:

- Drengen, der råbte tiger
- Mændene fra landsbyen
- Fortæller 1
- Fortæller 2

Drengen: Jeg. Keder. Mig!

Fortæller 1: Drengen slog i jorden. Han sad under et træ. Rundt om ham gik kørerne. De gumlede på græsset. De havde de gjort hele dagen. Og hele dagen havde drengen siddet under træet for at passe på dem. Siddet og kedet sig. Her var jo intet at lave! Men så fik han en idé.

Drengen: Tiger! Hjælp! Hjælp!

Fortæller 2: Han lyttede. Kort efter kunne han høre mændene fra landsbyen. De kom løbende med kæppe og spyd.

Mændene: Hvor er tigreren? Hvor er tigreren?

Drengen: Det var bare for sjov! Var det ikke sjovt?

Fortæller 1: Mændene knurrede.

Mændene: Det gør du ikke igen! Hører du?

Drengen: Ja, ja.

Fortæller 2: Mændene gik. Drengen var igen alene med kørerne. Snart kedede han sig igen. Han havde godt nok lovet at lade være, men... Han kunne ikke lade være.

Drengen: Tiger! Tiger! Hjælp! Hjælp!

Fortæller 1: Mændene kom løbende igen. Hurtigere end før. Støvet stod op bag dem. Solen fik de mange spyd til at lyse.

Mændene: Hvor er tigreren?

Fortæller 2: Drengen rullede rundt på græsset af grin.

Drengen: I skulle have set jer selv! Hvor så I sjove ud!

Mændene: Sagde vi ikke, at du ikke skulle gøre det igen?

Drengen: Undskyld. Det sker ikke igen. Det lover jeg.

Mændene: Det har du sagt før.

Fortæller 2: Mændene gik igen. Tiden gik også. Men den gik langsomt. Og drengen var lige ved at råbe på mændene én gang til.

Fortæller 1: Så fik han øje på den. Nej, ikke den. Dem. Tigre. Mange af dem. De krøb gennem græsset. Sneg sig nærmere. Kørerne havde ikke set dem.

Fortæller 2: Først kunne drengen slet ikke røre sig af skræk. Så kravlede han højt op i træet og skreg, så højt han kunne.

Drengen: TIGRE! TIGRE! HJÆLP! HJÆLP!

Fortæller 1: Men denne gang kom der ingen hjælp. Ikke én mand, ikke ét våben.

Drengen: De tror, jeg laver sjov igen. Åh nej.

Fortæller 2: Så angreb tigrene.

Fortæller 1: Længe blev drengen siddende i træet. Først da det blev aften, vovede han at klatre han ned. Da var tigrene for længst forsvundet. Alle køerne var døde. Her var helt stille.

Fortæller 2: Langsomt begyndte drengen at snige sig hjemad.

Drengen: Hvad skal jeg sige? Hvad skal jeg gøre? Køerne var landsbyens eneste rigdom. Nu er de væk. Og det er min skyld.

Fortæller 1: Kort efter kom han til landsbyen. Men her var også stille. Helt, helt stille.

Fortæller 2: Drengen tænkte på tigrene. Så mange tigre. Køerne havde ikke været nok.

Drengen (hvisker): Hjælp. Hjælp.

Fortæller 1: Men der var ingen til at høre det.